

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
ПРИ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА
СВЕЩЕНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

Документ,
адресиран до
ВЧ-25

От гара
Алтир на
Казанската жп
линия

От
фелдшерката
Поденко

Довеждам до ваше сведение, че по време на мое дежурство на 15-ти юни т.г. в 7 ч. вечерта в болницата се е появил в нетрезво състояние представителят на учрежденската застрахователна каса А. К. Сергиевски, нахлул, без аз да знам, в родилното отделение, оттам минал в гинекологическото, където почнал да оглежда бельото на жените, като казвал, че е мръсно, крещял, изпоплашил болните, нарекъл дежурната фелдшерка свиня, а една от болните авантюристка.

Подпис
на
фелдшерката
Подпис
на санитарката
Подпис
на болните
Подпис
на Рабкор №

В железопътната болница било приятно и тихо. Вечер. Оздравяващите болни се занимавали с четене на вестници и разни полезни книги. Край тежкоболните се суетели санитарки и фелдшерки.

От родилното отделение от време на време долитали стонове.

Там раждали.

С една дума, всичко било, както си му е редът — на прилично място.

Но ето — чули се шумни стъпки, после тихо хълцукане и в болницата се появил гражданин. Гражданинът бил сподирен от много силна миризма на бира, която се смесила с миризмата на йод и на хлороформ.

— Позволете... хъм... да разбера, къде ви е тук... хъм... родилното отделение? — попитал гражданинът със загадъчна усмивка.

— Защо питате? — осведомила се учудено фелдшерката.

— Желая да родя — обяснил гражданинът.

— Как тъй да родите? Вие сте мъж — отговорила фелдшерката, която не вярвала на ушите си.

— Вие п-пък сигурна ли сте? Хи-хи! Впрочем пошегувах се. П-по-шегувах се, пиленце — измърморил гражданинът и се опитал да хване фелдшерката за брадичката, но не я улучил.

— Не съм ви пиленце — отговорила плахо фелдшерката, поразена от самоувереното държане на посетителя, — а вие кой сте?

— Аз, м-миличка м-моя, съм представител на учрежденската застрахователна каса — обяснил скъпият гост.

— Та какво ще обичате?

— Ами ей сега ще разберете — изрекъл зловещо гостът.

Той отворил много пъргаво вратата за родилното и цъфнал там с цялата си хубост. Поразени от нея, родилките посрещнали посетителя с тъничък вой.

— Д-да не попречих? — докачил се гостът.

— Гражданино, излезте, какво правите! — казала ужасената фелдшерка.

— Доста странно, хъм... как тъй да си ида? Току-що дойдох и веднага да си ида?... А-а не, аз ще преглеждам сега бельото.

С тези думи посетителят направил пет залитащи крачки към крайното легло.

В родилното се вдигнал вой.

Леко стреснат, посетителят се олюлял като махало и заявил:

— Е, д-добре де. Като сте толкоз плашливи... аз... ще намина по-къ-къс-но.

Излязъл, минал в гинекологическото, отишъл до крайното легло и хванал одеялото.

Фелдшерката събрала кураж.

— Моля да спрете този преглед, тревожите болните.

— Ка-а-акво?! — попитал посетителят и на пламналото му лице се изписала ярост. — Ти к'во рече? Аз ли тревожа? Аз?! Аз?! Аз?! — от вратата занадничали главите на санитарките. — Аз?! Аз, членът на учстрахасата, тревожа болните? Бе ти знаеш ли с тия твои забележки каква си?

— Каква? — попитала преbledнялата фелдшерка.

— Свиня си, ето каква!

Фелдшерката извадила носната си кърпичка и заплакала в нея.

— Вън! — изревал изведнъж посетителят на санитарките, че те в миг потънали вдън земя. След като унищожил по такъв начин нисшия персонал, алкохолният ревизор се насочил към средния персонал, а именно към същата фелдшерка.

— Ти знаеш ли как мога да те подреда? За двацет и четири часа ще ми изхвъркнеш на улицата... И на тази улица ще пукнеш край някой плет... Петите ще ми ближеш и ще ме молиш за прошка. Н-но аз н-няма да ти простя!... Разбери, несъзнателна личност, че това е мой свещен дълг — да преглеждам болните и да установявам нуждите им. Те може да се оплакват от нещо!

— Гражданино — изплакал женски глас изпод одеялото, — махнете се оттук...

— Под кое одеяло го казаха?! — осведомил се страховито гостът. — Под това на райетата?! Млъквай, авантюристке!

Под одеялото на райета заплакали. После заплакали и под друго одеяло.

Ревизорът залитнал на място и казал:

— Чудесно, ама чудесно ме приехте. Така и ще го запишем. Ще видите вие как се обижда представител на страхасата при изпълнение на неговите задължения. Ще ви покажа аз... къде зимуват раците...

И с тези думи „високият“ посетител напуснал болницата, изпроводен от задружен женски плач...

* * *

Къде отишъл — не зная. Във всеки случай, нека моят фейлетон му послужи за фенер в по-нататъшния му път.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.